
Επιτροπή Νομικών Θεμάτων
Ο Πρόεδρος

17.7.2018

Κυρία Anneleen Van Bossuyt
Πρόεδρο
Επιτροπή Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών
ΒΡΥΞΕΛΛΕΣ

Θέμα: Γνωμοδότηση σχετικά με τη νομική βάση της πρότασης κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη δημιουργία ενιαίας ψηφιακής πύλης με σκοπό την παροχή πληροφοριών, διαδικασιών και υπηρεσιών υποστήριξης και επίλυσης προβλημάτων, και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2012 (COM(2017)0256 – C8-0141/2017 – 2017/0086(COD))

Κυρία πρόεδρε,

Με επιστολή της 15ης Ιουνίου 2018, ζητήσατε, εξ ονόματος της Επιτροπής Εσωτερικής Αγοράς και Προστασίας των Καταναλωτών (IMCO), από την Επιτροπή Νομικών Θεμάτων (JURI), σύμφωνα με το άρθρο 39 παράγραφος 2 του Κανονισμού του Κοινοβουλίου, να γνωμοδοτήσει σχετικά με την καταλληλότητα της τροποποίησης της νομικής βάσης της πρότασης κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη δημιουργία ενιαίας ψηφιακής πύλης με σκοπό την παροχή πληροφοριών, διαδικασιών και υπηρεσιών υποστήριξης και επίλυσης προβλημάτων, και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2012 με βάση το αποτέλεσμα των διοργανικών διαπραγματεύσεων που αποσκοπούν σε συμφωνία σε πρώτη ανάγνωση.

I - Ιστορικό

Η πρόταση αποτέλεσε αντικείμενο διοργανικών διαπραγματεύσεων σύμφωνα με το άρθρο 69γ του Κανονισμού. Στο πλαίσιο του τριμερούς διαλόγου που διεξήχθη στις 24 Μαΐου 2018 επιτεύχθηκε προσωρινή συμφωνία. Με επιστολή της 20ής Ιουνίου 2018, ο πρόεδρος της COREPER (πρώτο τμήμα) ενημέρωσε τον πρόεδρο της επιτροπής IMCO ότι το Συμβούλιο θα μπορούσε να εγκρίνει το συμβιβαστικό κείμενο που παρατίθεται στο παράρτημα του εν λόγω

εγγράφου («ο συμβιβασμός»).

Ο συμβιβασμός προβλέπει τη δημιουργία ενιαίας ψηφιακής πύλης. Σύμφωνα με το άρθρο 2, η πύλη αυτή συνίσταται σε μια κοινή διεπαφή χρήστη που συνδέει εθνικές και ενωσιακές ιστοσελίδες και παρέχει πρόσβαση σε πληροφορίες, διαδικασίες και υπηρεσίες υποστήριξης και επίλυσης προβλημάτων όσον αφορά τους ενωσιακούς και εθνικούς κανόνες που ισχύουν για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις που ασκούν ή προτίθενται να ασκήσουν τα δικαιώματά τους στην εσωτερική αγορά.

Το παράρτημα I περιλαμβάνει κατάλογο των δικαιωμάτων, υποχρεώσεων και κανόνων της εσωτερικής αγοράς για τα οποία θα πρέπει να διατίθενται πληροφορίες μέσω της ενιαίας ψηφιακής πύλης, σχετικά, μεταξύ άλλων, με τα ταξίδια, την εργασία και τη συνταξιοδότηση και τα οχήματα. Πληροφορίες για θέματα που δεν περιλαμβάνονται στο παράρτημα I μπορούν, σύμφωνα με το άρθρο 5, να διατίθενται μέσω της πύλης μόνο εφόσον αφορούν την άσκηση δικαιωμάτων στον τομέα της εσωτερικής αγοράς κατά την έννοια του άρθρου 26 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ.

Επιπλέον, η πύλη παρέχει πρόσβαση σε πληροφορίες και συνδέσμους προς τις διαδικασίες που έχουν θεσπιστεί για να μπορούν οι χρήστες να ασκούν τα δικαιώματα και να συμμορφώνονται με τις υποχρεώσεις και τους κανόνες που ισχύουν στους τομείς της εσωτερικής αγοράς που απαριθμούνται στο παράρτημα I. Το παράρτημα II περιλαμβάνει κατάλογο διαδικασιών που είναι μεταξύ εκείνων που καλύπτονται από την πύλη.

Η πύλη παρέχει επίσης πρόσβαση σε πληροφορίες και συνδέσμους για «*υπηρεσίες υποστήριξης και επίλυσης προβλημάτων*», στις οποίες οι πολίτες και οι επιχειρήσεις μπορούν να ανατρέχουν για ερωτήσεις ή προβλήματα σχετικά με τα δικαιώματα, τις υποχρεώσεις ή τις διαδικασίες που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της πύλης. Στο παράρτημα III παρατίθενται επτά τέτοιες υπηρεσίες, όπως τα σημεία επαφής για τα προϊόντα και το EURES. Σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 3, η Επιτροπή μπορεί να προσθέτει στην πύλη συνδέσμους προς πρόσθετες υπηρεσίες εφόσον πληρούνται ορισμένες προϋποθέσεις. Σε κάθε περίπτωση, η υπηρεσία πρέπει να παρέχει πληροφορίες ή υποστήριξη σε τομείς και για τους σκοπούς που καλύπτει ο κανονισμός.

Ο συμβιβασμός επιβάλλει υποχρεώσεις στα κράτη μέλη και στην Επιτροπή όσον αφορά τη διασφάλιση της πρόσβασης σε πληροφορίες, διαδικασίες και υπηρεσίες υποστήριξης και επίλυσης προβλημάτων σε εθνικό και ενωσιακό επίπεδο αντίστοιχα, και θεσπίζει ορισμένες απαιτήσεις για την ποιότητα και την πρόσβαση στις πληροφορίες, διαδικασίες και υπηρεσίες αυτές.

Βάσει του άρθρου 6, ο συμβιβασμός υποχρεώνει τα κράτη μέλη να επιτρέπουν στους χρήστες να έχουν εξ ολοκλήρου ηλεκτρονική πρόσβαση σε όλες τις διαδικασίες που απαριθμούνται στο παράρτημα II, τουλάχιστον στον βαθμό που οι διαδικασίες αυτές υφίστανται στο οικείο κράτος μέλος. Το άρθρο 6 εξηγεί πότε η πρόσβαση θεωρείται πλήρως ηλεκτρονική και προβλέπει ότι μόνο σε εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να απαιτείται αυτοπρόσωπη εμφάνιση ενώπιον αρμόδιας αρχής.

Σύμφωνα με το άρθρο 14, η Επιτροπή θεσπίζει τεχνικό σύστημα για την αυτοματοποιημένη διασυνοριακή ανταλλαγή αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο των διαδικασιών που

αναφέρονται στο παράρτημα II και των διαδικασιών που προβλέπονται στις οδηγίες 2005/36 (οδηγία για τα επαγγελματικά προσόντα), 2006/123 (οδηγία για τις υπηρεσίες), 2014/24 (οδηγία για τις δημόσιες συμβάσεις) και 2014/25 (οδηγία για τις δημόσιες συμβάσεις των επιχειρήσεων κοινής ωφελείας). Σκοπός του συστήματος αυτού είναι να αποφεύγεται να παρέχουν οι χρήστες τα ίδια αποδεικτικά στοιχεία κάθε φορά που καλούνται να ολοκληρώσουν μια διαφορετική διαδικασία.

Το άρθρο 25 υποχρεώνει την Επιτροπή να παρέχει στους χρήστες της πύλης ένα εύχρηστο εργαλείο για την παροχή ανατροφοδότησης σχετικά με τις υπηρεσίες της πύλης. Σύμφωνα με το άρθρο 26, η Επιτροπή παρέχει παρόμοιο εργαλείο ώστε οι χρήστες να επισημαίνουν τυχόν εμπόδια που συναντούν κατά την άσκηση των δικαιωμάτων τους στην εσωτερική αγορά. Η Επιτροπή και τα κράτη μέλη αναλύουν και διερευνούν τα προβλήματα που ανακύπτουν και τα επιλύουν με τα κατάλληλα μέσα, όταν αυτό είναι δυνατό.

Η Επιτροπή βασίστηκε στο άρθρο 21 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ (δικαίωμα ελεύθερης κυκλοφορίας και διαμονής των πολιτών της Ένωσης), το άρθρο 48 της ΣΛΕΕ (κοινωνική ασφάλιση) και στο άρθρο 114 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ (εσωτερική αγορά) ως κοινή νομική βάση για την πρότασή της. Στον συμβιβασμό, το άρθρο 48 της ΣΛΕΕ έχει διαγραφεί και μένουν ως κοινές νομικές βάσεις τα άρθρα 21 παράγραφος 2 και 114 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

II - Σχετικά άρθρα της Συνθήκης

Άρθρο 21

(πρώην άρθρο 18 ΣΕΚ)

1. Κάθε πολίτης της Ένωσης έχει το δικαίωμα να κυκλοφορεί και να διαμένει ελεύθερα στο έδαφος των κρατών μελών, υπό την επιφύλαξη των περιορισμών και με τις προϋποθέσεις που προβλέπονται στις Συνθήκες και στις διατάξεις που θεσπίζονται για την εφαρμογή τους.

2. Εάν, προς επίτευξη αυτού του στόχου, απαιτείται δράση της Ένωσης και εφόσον οι Συνθήκες δεν έχουν προβλέψει εξουσίες προς τούτο, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, μπορούν να θεσπίζουν διατάξεις που διευκολύνουν την άσκηση των αναφερόμενων στην παράγραφο 1 δικαιωμάτων.

Άρθρο 48

(πρώην άρθρο 42 ΣΕΚ)

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία, λαμβάνουν στον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης τα αναγκαία μέτρα για την εγκαθίδρυση της ελεύθερης κυκλοφορίας των εργαζομένων, ιδίως με τη θέσπιση ενός συστήματος που να εξασφαλίζει στους διακινούμενους εργαζομένους, μισθωτούς και μη μισθωτούς, και στους εξ αυτών έλκοντες δικαιώματα:

α) το συνυπολογισμό όλων των περιόδων που λαμβάνονται υπόψη από τις διάφορες εθνικές νομοθεσίες, για την κτήση και τη διατήρηση του δικαιώματος προς λήψη παροχής όπως και για τον υπολογισμό του ύψους αυτής,

β) την καταβολή των παροχών στα πρόσωπα που κατοικούν στις επικράτειες των κρατών μελών.

Εφόσον μέλος του Συμβουλίου δηλώνει ότι σχέδιο νομοθετικής πράξης που προβλέπεται στο πρώτο εδάφιο θα έθιγε σημαντικές πτυχές του συστήματός του κοινωνικής ασφάλισης, ιδίως το πεδίο εφαρμογής, το κόστος ή την οικονομική του δομή, ή θα επηρέαζε τη δημοσιονομική ισορροπία του εν λόγω συστήματος, μπορεί να ζητήσει να επιληφθεί του ζητήματος το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο. Στην περίπτωση αυτή, η συνήθης νομοθετική διαδικασία αναστέλλεται. Αφού συζητήσει το θέμα, το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο, εντός τετραμήνου από την αναστολή αυτή:

α) αναπέμπει το σχέδιο στο Συμβούλιο, θέτοντας έτσι τέρμα στην αναστολή της συνήθους νομοθετικής διαδικασίας, ή

β) δεν προβαίνει σε καμία ενέργεια ή ζητά από την Επιτροπή να υποβάλει νέα πρόταση· στην περίπτωση αυτή θεωρείται ότι δεν υιοθετείται η πράξη που είχε προταθεί αρχικά.

Άρθρο 114 παράγραφος 1 (πρώην άρθρο 95 ΣΕΚ)

1. Εκτός αν ορίζουν άλλως οι Συνθήκες, εφαρμόζονται οι ακόλουθες διατάξεις για την πραγματοποίηση των στόχων του άρθρου 26. Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο, αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία και μετά από διαβούλευση με την Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή, εκδίδουν τα μέτρα τα σχετικά με την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που έχουν ως αντικείμενο την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς.

III. Η νομολογία του ΔΕΕ όσον αφορά την επιλογή της νομικής βάσης

Είναι σημαντικό να υπενθυμιστούν εξ αρχής οι αρχές που διέπουν την επιλογή της νομικής βάσης για τις πράξεις της Ένωσης. Σύμφωνα με την πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, «η επιλογή της νομικής βάσης μιας [ενωσιακής] πράξης πρέπει να στηρίζεται σε αντικειμενικά στοιχεία επιδεχόμενα δικαστικό έλεγχο, μεταξύ των οποίων συγκαταλέγονται, ιδίως, ο σκοπός και το περιεχόμενο της πράξης αυτής».¹

Εάν από την εξέταση του στόχου και του περιεχομένου μίας ενωσιακής πράξης προκύπτει ότι επιδιώκεται διπλός σκοπός ή ότι υπάρχει διπλή συνιστώσα που εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής περισσότερων της μίας βάσεων και εφόσον ο ένας από τους σκοπούς αυτούς μπορεί να χαρακτηριστεί ως κύριος ή δεσπόζων, ενώ ο άλλος ως παρεπόμενος, «η πράξη πρέπει να στηρίζεται σε μία μόνο νομική βάση και, συγκεκριμένα, σε αυτή που επιβάλλει ο κύριος ή εξέχων σκοπός ή συνιστώσα»².

Μια πράξη μόνο «κατ' εξαίρεση» μπορεί να στηρίζεται σε περισσότερες νομικές βάσεις. Αυτό μπορεί να συμβαίνει εάν μια πράξη εξυπηρετεί συγχρόνως πολλές στοχεύσεις ή έχει πολλές

¹ Βλέπε απόφαση της 8ης Σεπτεμβρίου 2009, *Επιτροπή κατά Συμβουλίου*, Υπόθεση C-411/06, EU:C:2009:518, παράγραφος 45.

² Βλέπε απόφαση της 25ης Απριλίου 2013, *Imuit Tapiriit Kanatami*, T-526/10, EU:T:2013:215, παράγραφος 66.

συνιστώσες, «οι οποίες συνδέονται άρρηκτα μεταξύ τους χωρίς η μία να είναι δευτερεύουσα και έμμεση σε σχέση με την άλλη». Μια τέτοια πράξη θα πρέπει να βασίζεται στις διάφορες αντίστοιχες νομικές βάσεις¹.

Από τα ανωτέρω συνάγεται ότι θα πρέπει να εξετάζονται ο σκοπός και το περιεχόμενο ενός προτεινόμενου μέτρου προκειμένου να διαπιστώνεται κατά πόσον η νομική βάση είναι κατάλληλη ή όχι. Στη συγκεκριμένη περίπτωση, η εξέταση αυτή θα πρέπει να αφορά τον στόχο και το περιεχόμενο του προτεινόμενου κανονισμού, όπως συμφωνήθηκε προσωρινά μετά τις διοργανικές διαπραγματεύσεις.

IV. Σκοπός και περιεχόμενο της πρότασης

Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 73, «ο στόχος του παρόντος κανονισμού είναι να εξασφαλιστεί ότι οι χρήστες που δραστηριοποιούνται σε άλλα κράτη μέλη έχουν διαδίκτυακή πρόσβαση σε πλήρεις, αξιόπιστες, προσβάσιμες και κατανοητές ενωσιακές και εθνικές πληροφορίες σχετικά με τα δικαιώματα, τους κανόνες και τις υποχρεώσεις, σε ηλεκτρονικές διαδικασίες που είναι πλήρως λειτουργικές σε διασυνοριακό επίπεδο, καθώς και σε υπηρεσίες υποστήριξης και επίλυσης προβλημάτων».

Στην αιτιολογική σκέψη 6 διευκρινίζεται λεπτομερέστερα ότι το σχέδιο κανονισμού επιδιώκει τριπλό σκοπό, συγκεκριμένα τη «μείωση της πρόσθετης διοικητικής επιβάρυνσης για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις που ασκούν ή επιθυμούν να ασκήσουν τα δικαιώματά τους που απορρέουν από την εσωτερική αγορά, συμπεριλαμβανομένης της ελεύθερης κυκλοφορίας των πολιτών, σε πλήρη συμμόρφωση με τους εθνικούς κανόνες και διαδικασίες», την «εξάλειψη των διακρίσεων» και τη «διασφάλιση της λειτουργίας της εσωτερικής αγοράς ως προς την παροχή πληροφοριών, διαδικασιών και υπηρεσιών υποστήριξης και επίλυσης προβλημάτων».

Άλλες αιτιολογικές σκέψεις περιλαμβάνουν παρόμοιες διευκρινίσεις. Σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 7, ο συμβιβασμός αποσκοπεί στη δημιουργία ενιαίας ψηφιακής πύλης που θα προσφέρει στους πολίτες της Ένωσης και στις επιχειρήσεις πρόσβαση σε πληροφορίες ώστε «να ασκούν το δικαίωμά τους να κυκλοφορούν ελεύθερα στην εσωτερική αγορά». Η αιτιολογική σκέψη 16 εξηγεί ότι οι τομείς πληροφοριών που θα πρέπει να καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της πύλης είναι αυτοί «που είναι σημαντικοί για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις κατά την άσκηση των δικαιωμάτων τους και την τήρηση των υποχρεώσεών τους στην εσωτερική αγορά». Ομοίως, η αιτιολογική σκέψη 23 προβλέπει ότι τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι ορισμένες διαδικασίες είναι διαθέσιμες στο διαδίκτυο, «για να μπορούν οι πολίτες να ασκούν το δικαίωμά τους να κυκλοφορούν ελεύθερα στην εσωτερική αγορά».

Το περιεχόμενο του προτεινόμενου κανονισμού αντικατοπτρίζει τους προαναφερθέντες στόχους. Οι πτυχές που αναφέρονται στο παράρτημα I, για τις οποίες θα πρέπει να διατίθενται πληροφορίες μέσω της πύλης, αφορούν όλες θέματα που είναι πιθανό να είναι σημαντικά για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις που ασκούν το δικαίωμά τους να κυκλοφορούν ελεύθερα. Η παροχή εύκολα προσβάσιμων πληροφοριών σχετικά με τις εν λόγω πτυχές που συμμορφώνεται με ορισμένες απαιτήσεις ποιότητας μπορεί να αναμένεται ότι θα συμβάλει πραγματικά στην

---

¹ Βλέπε απόφαση της 6ης Νοεμβρίου 2008, *Κοινοβούλιο κατά Συμβουλίου*, C-263/07, EU:C:2008:605, παράγραφοι 35-36.

ομαλότερη άσκηση των εν λόγω δικαιωμάτων.

Ομοίως, το παράρτημα ΙΙ περιλαμβάνει μια σειρά διαδικασιών οι οποίες, εάν δεν είναι πλήρως διαθέσιμες ηλεκτρονικά, φαίνεται ότι αποτελούν σημαντικά εμπόδια για τους πολίτες και τις επιχειρήσεις που δραστηριοποιούνται ή σκοπεύουν να δραστηριοποιηθούν σε διασυνοριακές δραστηριότητες. Η υποχρέωση των κρατών μελών να διασφαλίζουν, για παράδειγμα, ότι οι υποψήφιοι σπουδαστές μπορούν να υποβάλουν αίτηση για υποτροφία, ότι οι διακινούμενοι εργαζόμενοι μπορούν να ζητήσουν αποδεικτικό καταχώρισης της γέννησης ή ότι μια δήλωση φορολογίας εισοδήματος μπορεί να υποβληθεί από το εξωτερικό, χωρίς να χρειάζεται να εμφανίζονται αυτοπροσώπως, διευκολύνει την άσκηση των δικαιωμάτων των πολιτών και των επιχειρήσεων στην εσωτερική αγορά.

Αξίζει να σημειωθεί ότι, όπως διευκρινίζει η αιτιολογική έκθεση της πρότασης, το σχέδιο κανονισμού «δεν επηρεάζει την ουσία των εν λόγω κανόνων ή διαδικασιών ούτε τις αρμοδιότητες που απορρέουν από τους εν λόγω κανόνες ή διαδικασίες». Ο συμβιβασμός κατοχυρώνει την αρχή αυτή στο άρθρο 1 παράγραφος 3 και στην αιτιολογική σκέψη 25. Στην αιτιολογική σκέψη διευκρινίζεται ότι ο προτεινόμενος κανονισμός «δεν θεσπίζει ουσιώδεις ή διαδικαστικούς κανόνες στους τομείς που καλύπτονται από το παράρτημα ΙΙ, συμπεριλαμβανομένων των φορολογικών θεμάτων», αλλά απλώς «τις τεχνικές απαιτήσεις προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι οι διαδικασίες αυτές, εφόσον υπάρχουν στο οικείο κράτος μέλος, διατίθενται πλήρως ηλεκτρονικά».

V. Ανάλυση και καθορισμός της κατάλληλης νομικής βάσης

Σύμφωνα με το άρθρο 114 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο εξουσιοδοτούνται να εκδίδουν μέτρα για την προσέγγιση των νομοθετικών, κανονιστικών και διοικητικών διατάξεων των κρατών μελών που έχουν ως αντικείμενο την εγκαθίδρυση και τη λειτουργία της εσωτερικής αγοράς. Ωστόσο, σύμφωνα με το άρθρο 114 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ, τα μέτρα σχετικά με την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων δεν μπορούν να βασίζονται στην προηγούμενη παράγραφο.

Το άρθρο 21 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ προβλέπει ότι το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο μπορούν να θεσπίζουν διατάξεις που διευκολύνουν την άσκηση των δικαιωμάτων των πολιτών της Ένωσης να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών, όπως ορίζεται στο άρθρο 21 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ.

Υπό το πρίσμα των στόχων και του περιεχομένου του, είναι σαφές ότι ο συμβιβασμός αφορά κυρίως τη δημιουργία ενιαίας ψηφιακής πύλης με σκοπό την άρση των εμποδίων για την άσκηση από τις επιχειρήσεις και τους πολίτες των δικαιωμάτων τους στην εσωτερική αγορά. Δεδομένου ότι ο συμβιβασμός αφορά την ελεύθερη κυκλοφορία των προσώπων, όχι ως επικουρικό ζήτημα, αλλά ως πτυχή ισοδύναμη με τα άλλα δικαιώματα των επιχειρήσεων και των πολιτών της εσωτερικής αγοράς, είναι σκόπιμο να χρησιμοποιηθούν ως διπλή νομική βάση τα άρθρα 114 παράγραφος 1 και 21 παράγραφος 2 της ΣΛΕΕ.

Όσον αφορά το άρθρο 48 της ΣΛΕΕ, πράγματι ο συμβιβασμός ασχολείται με τον τομέα της κοινωνικής ασφάλισης. Για παράδειγμα, ο κατάλογος στο παράρτημα Ι περιλαμβάνει «δικαιώματα και υποχρεώσεις κοινωνικής ασφάλισης στην Ένωση (εγγραφή εργοδότη, εγγραφή

υπαλλήλων, κοινοποίηση λήξης της σύμβασης υπαλλήλου, καταβολή κοινωνικών εισφορών, δικαιώματα και υποχρεώσεις που συνδέονται με τις συντάξεις)». Ως εκ τούτου, η ενιαία ψηφιακή πύλη πρέπει να εξασφαλίζει την πρόσβαση στις σχετικές πληροφορίες, καθώς και στις διαδικασίες και τις υπηρεσίες που αφορούν τα θέματα αυτά. Ομοίως, λόγω της συμπερίληψης στο παράρτημα II «αίτησης καθορισμού της εφαρμοστέας νομοθεσίας σύμφωνα με τον τίτλο II του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 883/2004» (του κανονισμού για τον συντονισμό των συστημάτων κοινωνικής ασφάλισης), οι διαδικασίες για την έκδοση της αντίστοιχης απόφασης πρέπει να διατίθενται στο διαδίκτυο βάσει του συμβιβασμού.

Ωστόσο, λαμβανομένων υπόψη του στόχου και του περιεχομένου του προτεινόμενου κανονισμού, και με δεδομένο τη ρητή δήλωση του νομοθέτη ότι δεν πρόκειται να επηρεάσει τους ουσιαστικούς και διαδικαστικούς κανόνες σχετικά με τα θέματα που αναφέρονται στο παράρτημα II, συμπεριλαμβανομένων, ως εκ τούτου, των κανόνων κοινωνικής ασφάλισης, η πτυχή της κοινωνικής ασφάλισης φαίνεται να έχει δευτερεύοντα μόνο χαρακτήρα στην οικονομία του συμβιβασμού. Δεν μπορεί να θεωρηθεί, όσον αφορά τους στόχους που αποσκοπούν στην άρση των εμποδίων για τα δικαιώματα των πολιτών και των επιχειρήσεων στην εσωτερική αγορά, «άρρηκτα συνδεδεμένη, χωρίς η μία να είναι δευτερεύουσα και έμμεση σε σχέση με την άλλη». Με άλλα λόγια, το άρθρο 48 της ΣΛΕΕ δεν πληροί τα κριτήρια που ορίζει το Δικαστήριο σχετικά με τις κοινές νομικές βάσεις και, ως εκ τούτου, δεν θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί ως τρίτη νομική βάση για την παρούσα νομοθετική πράξη.

VI. Συμπέρασμα και σύσταση

Βάσει των ανωτέρω, τα άρθρα 21 παράγραφος 2 και 114 παράγραφος 1 της ΣΛΕΕ φαίνεται να παρέχουν κατάλληλη κοινή νομική βάση για τον συμβιβασμό.

Η Επιτροπή Νομικών Θεμάτων κατέληξε, επομένως, στο συμπέρασμα ότι η κατάλληλη νομική βάση της πρότασης κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη δημιουργία ενιαίας ψηφιακής πύλης με σκοπό την παροχή πληροφοριών, διαδικασιών και υπηρεσιών υποστήριξης και επίλυσης προβλημάτων, και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2012 είναι τα άρθρα 21 παράγραφος 2 και 114 παράγραφος 1.

Στη συνεδρίασή της της 10ης Ιουλίου 2018, η Επιτροπή Νομικών Θεμάτων αποφάσισε συνεπώς ομόφωνα¹, με 18 ψήφους υπέρ, ότι η κατάλληλη νομική βάση της πρότασης κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη δημιουργία ενιαίας ψηφιακής πύλης με σκοπό την παροχή πληροφοριών, διαδικασιών και υπηρεσιών υποστήριξης και επίλυσης προβλημάτων, και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1024/2012, όπως τροποποιήθηκε στο πλαίσιο των διοργανικών διαπραγματεύσεων που ολοκληρώθηκαν, είναι τα άρθρα 21 παράγραφος 2 και 114 παράγραφος 1.

---

¹ Ήταν παρόντες κατά την τελική ψηφοφορία οι βουλευτές: Pavel Svoboda (Πρόεδρος), Jean-Marie Cavada, Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (Αντιπρόεδροι), Axel Voss (συντάκτης γνωμοδότησης), Max Andersson, Joëlle Bergeron, Marie-Christine Boutonnet, Κώστας Χρυσόγονος, Pascal Durand, Angel Dzhambazki, Evelyne Gebhardt, Sylvia-Yvonne Kaufmann, Gilles Lebreton, António Marinho e Pinto, Răzvan Popa, Emil Radev, Francis Zammit Dimech, Tadeusz Zwiefka.

Με εξαιρετική εκτίμηση,

Pavel Svoboda